

[Agerschou]

tioner, der ligger i SFs forslag. Men der er altså stadig væk 25 pct., der ikke er dækket, og så vidt jeg er orienteret, er det navnlig lavtlønsgrupper, der ikke er dækket ind via overenskomster. Desuden er der det forhold, at overenskomsterne på dette område er meget forskellige. Nogle har ret til op til 3 dages fravær i forbindelse med børns sygdom, mens andre kun har ret til en enkelt dag.

Socialministeren var i gang med et forsøg på historieforfalskning. Socialministeren sagde, at det, det drejede sig om, var en prioritering af opgaver, og at regeringen havde valgt barselorloven fremfor forældres orlov under børns sygdom. Det synes jeg at det radikale venstre skal bemærke, for det var jo ikke regeringen, det var jo ikke socialministeren, der i efteråret kom med et forslag om forlænget barselorlov. Det var det radikale venstre, der fremprovokerede, at vi fik en længe tiltrængt forlængelse og forbedring af barselorloven.

Socialministeren nævnte nogle tal for udgifterne i forbindelse med dette forslag. Vi har ikke selv sat nogen tal på – af samme grund som den, socialministeren nævner, nemlig at det er temmelig svært. Vi mener i øvrigt, at en eventuel gennemførelse af forslaget vil betyde besparelser på andre områder, og dem er jeg ikke sikker på at socialministeren tog med i sine beregninger.

Når vi foreslår, at orloven skal følge barnet, hænger det sammen med, at vi mener, at f.eks. familieplejeforældre også skal have mulighed for at få orlov i forbindelse med børns sygdom. Det er altså derfor, vi foreslår, at orloven følger barnet.

Socialministeren nævnte, at der er mulighed for hjemmehjælp under børns sygdom. Socialministeren ved lige så godt som jeg, at det er en ordning, der ikke fungerer i mange, mange kommuner. Jeg vil også gerne bede socialministeren om at bekræfte, at kommunerne i al almindelighed i denne tid er i færd med at reducere hjemmehjælp. Det har jeg i hvert fald fået oplyst via svar fra socialministeren.

Den konservative ordfører nævnte, at der er mulighed for at få støtte efter bistandsloven, og det er ganske korrekt. Der er bare det problem, at denne økonomiske støtte er transbestemt, og det vil sige, at man kommer ind i det almindeligt umyndiggørende sociale system, bare fordi man har et barn,

der enten er almindelig sygt eller er alvorligt sygt og skal ligge på sygehus.

Fru Hanne Severinsen fra venstre var inde på, at det var et område, man skulle overlade til arbejdsmarkedets parter. Det var socialministeren også inde på. Det er jo meget fornuftigt at høre to repræsentanter for de borgerlige partier næsten betragte overenskomster som noget helligt, som man ikke må blande sig i i folketinget. Det står de her en onsdag eftermiddag den 9. maj 1984 og siger, samtidig med at de gennem to år ikke har bestilt ret meget andet end at forsøge at massakrere overenskomsterne. Det må vist kaldes hykleri.

Vi er i SF ikke i tvivl om, at vores forslag bliver gennemført på et eller andet tidspunkt. Det bliver nødvendigt, ligegyldigt hvilken regering der kommer til at sidde ved magten. Det hænger simpelt hen sammen med en almindelig udvikling i samfundet, der bl.a. betyder, at der kommer flere og flere enlige forsørgere, hvorved problemerne bliver større, og at kvinderne får tilkæmpet sig en stigende erhvervsfrekvens.

Når fru Pia Kjærsgaard fra fremskridtspartiet hævdede, at det var SF, der havde sørget for, at kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet, så mener jeg, at det er helt fejlagtigt. Det er kvinderne selv, der har tilkæmpet sig en mulighed for at deltage også på dette område i det almindelige samfundsliv.

Det er de ting, der sker, og hvis vi skal sikre trygheden for de børn, der bliver syge, så bliver et forslag som dette eller noget lignende om orlov til forældre under børns sygdom helt klart nødvendigt. Man kan godt i den forbindelse undre sig over, at de borgerlige partier, der udtrykker bekymring over det faldende børnetal, ikke kan støtte et forslag, der vil sikre bedre vilkår for børnefamilier på et område, der er problemfyldt for mange.

(Kort bemærkning).

Merete Aarup (KF):

Jeg vil godt lige oplyse hr. Agerschou om, at bistandslovens § 48, som jeg henviste til, ikke er transbestemt. Den vedrører fysiske og psykiske handicap og længerevarende sygdom, og derfor har den ikke noget med trang at gøre.